

hans van der meer **antwerpse velden** de grote baklijn jan mulder

hans van der meer **antwerpse velden** de grote baklijn jan mulder

lecturis

GEENS - FLECHELLE

VERVEN GEBOUW - INDUSTRIE COATINGS

FC MERKSEM

FC MERKSEM

524

EUROPORTS

HYSTER

-Hair Linea-
ALS UW HAAR MOCHT KIEZEN
DEURNE - SCHILDE - BRASSCHAAT
TURNHOUT - ANTWERPEN ZUID

CROLLET
037470701 - www.crollet.be - 100.000.000

ALBA - TURNHOUT
DEURNE - SCHILDE
BRASSCHAAT - ANTWERPEN ZUID

de grote baklijn

Mijn vader houdt met een schuin oog twee zwarte laarzen op de kop. Hij bekijkt of er behalve hakken ook zolen onder moeten. Het zijn de politiaarzen van korpschef Denijs. Voor de kassa wacht mevrouw Denijs in spanning het oordeel van mijn vader af. De vakman: 'Is nog niet nodig, Rieka.'

Het is een mooie voorjaarsdag, de deur van de winkel staat open, het lied van de knecht, 'Ach was ik maar', waait gezellig naar buiten. Schoenmakers zijn zangers. Ze galmen tegen de klippen op om de schuurmachine te overstemmen. Ik ben op de stoep aan het knikkeren met Mina, dochter van Joppe Wiersum, van de vishandel aan de overkant. Mijn moeder steekt de straat over. Ze heeft boodschappen gedaan bij kruidenier Tuinman. 'Kom, ik heb wat voor je,' zegt ze.

Er klinkt iets verleidelijks in haar stem, deze vrouw is zeker van haar zaak, ze overtuigt me. Ik laat Mina Mina, de winst de winst en loop achter mijn moeder aan het huis in. Mijn vader lacht me veelbetekenend toe wanneer ik hem passeer.

U begrijpt lezer, dat ik deze akte uit het jaar 1955 iets mooier heb gemaakt dan misschien nodig was, maar we hebben het dan ook over een groots en onvergetelijk moment, de kennismaking met de zin van alles, een confrontatie die mij zou aansporen tot een menselijk doorzettingsvermogen dat zijn gelijke niet kent.

Mijn moeder pakt de boodschappentas uit en legt twee pakjes Blue Bandmargarine op de keukentafel. Daarna gaat ze nog eens de tas in en schuift een doorzichtige envelop vol fotootjes met tekst op de achterkant naar me toe. Het eerste plaatje dat ik in mijn handen neem is een beeld met een tekst van mythologische omvang.

'Rik Coppens duelleert met Rinus Terlouw in de Hel Van Deurne.'

Zulke foto's staan tegenwoordig ook nog in de krant, elke maandag dezelfde, maar dan kleiner, smaller, zonder achtergrond en zonder zicht op enig doelgevaar of de rest van de veldbezetting.

In het zwart-wittijdperk van de voetbalfoto was de encenering belangrijk. Een overzichtsfoto gaf de kijker het genot van de verschillende posities van de spelers en, het doel van al het streven, het doel. Dat stond er ook

vaak letterlijk op. Of ten minste één paal. Plus een gedeelte van het net. Vijf verdedigers bewaken het strafschopgebied.

Ruimte is doorslaggevend voor het welbevinden, hm, van een foto. Ik wil erin. Heerlijk. De close-up jaagt me weg. Mij te benauwd.

De bal stond in de lucht, niet zomaar voor de aardigheid erbij geknipt door de fotograaf, de bal was het kloppend hart van de foto, het middelpunt van de spanning. Dit toneel in zwart en wit, wat het drama verhoogt, was overzichtelijk en prettig. De tijd stond daar even stil, net als in de straat die mijn moeder net overstak met de waar van kruidenier Tuinman in haar tas. Mijn vader doet een greep onder de toonbank en geeft me Blue Band-Sportboek nummer 1. Ik ga naar mijn kamer en plak net zo lang tot ik in de Hel Van Deurne ben.

In datzelfde jaar komt De Haas & Van Brero, zeep, wederom verkrijgbaar bij kruidenier Tuinman – ik heb onnoemelijk veel aan die man te danken – met de aanbieding *Goal*, een bedwelmend voetbalplaatjesalbum vol illustraties en luchtfoto's van velden waarop alleen al de belijning een lust voor het oog is.

Die symmetrie van het geheel. Die bedwelmend mooie middencirkel. En vooral het strafschopgebied, dat meesterwerk, ver voor Malevitsj ook maar een idee had (hij kreeg het in 1915, *Zwart vierkant*).

Tegenwoordig zegt men nog sporadisch 'strafschopgebied'. Het is 'de zestienmeter' of liever nog 'de zestien' geworden. Ook het Engelse 'box' stijgt in populariteit. In het dialect van het Pajottenland van de RSC Anderlecht hebben de supporters het over 'de grute carraa' (de grote carré). In Antwerpen gaat het strafschopgebied door het leven als 'de grote baklijn', een uitdrukking die niet in alle gevallen werd gebruikt. Rik Coppens noemde men 'de Paganini van de rechthoek'.

Op sommige illustraties in *Goal* zien we de verschillende aanvals- en verdedigingstactieken die een elftal kan uitvoeren. De buitenspelregel wordt uitgelegd aan de hand van een overzichtelijke situatietekening met mannetjes en stippellijnen. Ook de correcte ingooi, gedemonstreerd door een slungelige B-junior, is mij vanaf dat moment voor eeuwig ingeprent, ik ben dan ook gekant tegen de vervanging van de ingooi door een rugby-

BREKINGET

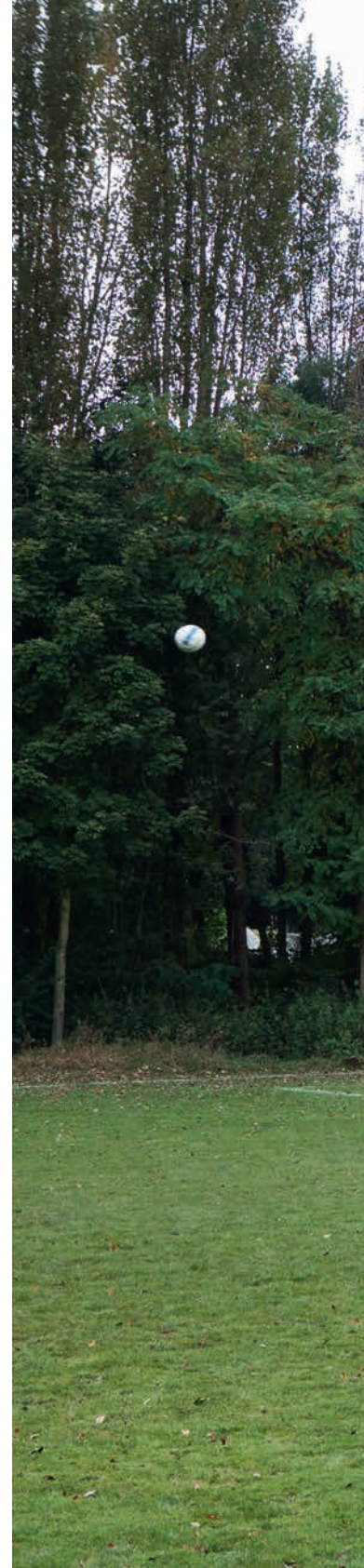
A.D.M.
FEDERAZIONE
ITALIANA
CALCIATORI

ALCANTARA

H. Van der Vorst

ROB
ROB
ROB

C

Hans van der Meer kreeg wereldwijd bekendheid door de boeken *Hollandse Velden* (1998) en *Europese Velden* (2006). Zijn landschappelijk gefotografeerde voetbaltaferelen die even helder als raadselachtig zijn, tonen een grote liefde voor voetbal en fotografie.

In 2013 gaf het MAS (Museum Aan de Stroom) Van der Meer de opdracht acht levensgrote panorama's te maken van het amateurvoetbal in de Antwerpse regio. Behalve de panorama's maakte hij ook een boek en de film *Antwerpse Velden* met humoristische observaties van het Antwerpse amateurvoetbal, die als DVD achter in dit boek is opgenomen.

Oud-Anderlecht voetballer Jan Mulder speelde in 1967 zijn enige België - Holland in Stadion De Bosuil. Voor deze gelegenheid haalt Mulder in zijn onnavolgbare stijl herinneringen op aan die wedstrijd. Behalve een aantal foto's uit het privé-archief van Jan Mulder zijn in deze uitgave ook zwart-wit beelden opgenomen van legendarische België - Holland wedstrijden.

